

skulde komme ind paa at paalægge Kommunen nogen som helst Tvang til at yde Bidrag i saa Henseende.

Under Nr. 162 i Betænkningen vil man finde omtalt, at der har været et Samraad med det højtærede Finansudvalg om offentlig Vejning og Maaling paa Jernbanestationerne udenfor København. Der har fra enkelte eller i alt Fald en enkelt kgl. Vejer og Maaler været gjort gældende, at de kgl. Vejere og Maalere maatte have Eneret til at foretage Vejninger paa offentlig Plads og Sted. Dette er imidlertid en Misforstaaelse. Det er de kgl. Vejere og Maalers Ret at foretage den Vejning, der kaldes „Vejning med offentlig Troværdighed“, men derimod er det enhver privat Mand tilladt at veje de Varer, han modtager, eller veje for andre paa offentlig Plads og Sted. Dog skal jeg sige, at for saa vidt der maatte være Tale om, at en Mand, der ikke er kgl. Vejer og Maaler, paatager sig Vejningen ligefrem som Næringsvej, saa maa det naturligt siges at være et Indgreb i de Rettigheder, der ere tillagte de kgl. Vejere og Maalere. Dette Standpunkt er ikke noget nyt Standpunkt, som indtages af Ministeriet i Anledning af det Samraad, som har været med det højtærede Finansudvalg, men dette Standpunkt er altid blevet indtaget fra Administrationens Side, og en Række ministerielle Skrivelser i Anledning af opdukkende Spørgsmaal herom bekræfte ogsaa dette Forhold.

Jeg har nu tilbage at omtale det Samraad, der har været med Hensyn til de grønlandske Forhold. Der staar i Betænkningen, at der har været et Samraad om Adskillelse mellem Administrationen og Handelen i Grønland og om den grønlandske Fællesfonds Midlers Anbringelse. Nu kunde man jo efter det meget udførlige Foredrag, som den ærede Ordfører har holdt her i det forrige og i dette Møde, antage, at dette Samraad har været meget indgaaende. Men efter hvad der er meddelt mig, der jo ikke har haft Lejlighed til at deltage i dette Samraad, har det kun haft en ikke meget indgaaende Karakter og nærmest været rent foreløbigt. Imidlertid har den ærede Ordfører jo faaet Anledning til i sit udførlige Foredrag, som jeg naturligvis har hørt med den største Interesse, at berøre en Mængde af de Spørgsmaal, der ere dukkede op i Tidens Løb, naar de grønlandske Forhold have været under Debat, og man kan for saa vidt sige, at man ved denne Lejlighed har faaet alle mulige Projekter samlede under

et. Jeg har ikke nogen stor Anledning til at komme nærmere ind paa den historiske Redegørelse, som den ærede Ordfører gav, men jeg maa dog, for at der ikke skal ske nogen Misforstaaelse, gøre nogle enkelte Bemærkninger om den Periode, der ligger efter 1871, navnlig da den ærede Ordfører paastod, at den nuværende Tilstand, hvorunder Administrationen altsaa leder disse Spørgsmaal, er ligefrem ulovlig. Det er rigtigt, at der i 1871 efter Initiativ af daværende Direktør Rink blev truffet foreløbige Bestemmelser, ved hvilke der oprettedes Forstandskaber i Grønland. Jeg skal, da den ærede Ordfører saa stærkt paakaldte Rigsdagens Interesse og mente, at den hidtil havde manglet, dog sige, at naar disse Forstandskaber den Gang bleve oprettede, saa havde Inspektør Rink, efter hvad der er mig bekendt, ogsaa meget stærk Støtte fra Rigsdagsmænds Side i sit Arbejde paa at faa Administrationen med til Oprettelsen af disse Forstandskaber. Disse Forstandskaber bleve altsaa oprettede i 1871, men det varede ikke længe, inden deres Indberetninger bleve behandlet i en Kommission, saaledes som den ærede Ordfører ogsaa omtalte. For denne permanente Kommission blev Direktør Rink Formand, og for saa vidt vare jo altsaa Administrationen, Konsulenten og Handelens øverste samlede i den samme Person, og dette Forhold vedblev ogsaa, saalænge Direktør Rink var Konsulent og Formand for den permanente Kommission, som man kunde kalde et lille grønlandsk Raad. Men denne permanente Kommission, som der var ministeriel Tilladelse til at oprette, bortfaldt ogsaa i Henhold til ministeriel Resolution, og de nuværende Tilstande ere etablerede ved Resolution af 17. Juni 1893, hvorefter Forstandskabernes Indberetninger sendes til Direktoratet og derfra gaa videre til Ministeriet. Den nuværende Tilstand er altsaa oprettet ganske paa samme Maade som de foreløbige Bestemmelser, som den ærede Ordfører kaldte Grundloven for Grønland. For saa vidt er den Tilstand, vi nu befinde os i, akkurat ligesaa lovlig som den, vi befandt os i fra 1871 og indtil denne Resolution faldt. Om den er ligesaa heldig, er derimod et helt andet Spørgsmaal, men jeg har kun gjort disse Bemærkninger, fordi jeg nødigt vilde have, at det skulde staa uimodsiget, naar den ærede Ordfører havde ment at kunne gøre gældende, at vi ligefrem med Hensyn til disse Spørgsmaal nu levede i en rent ulovlig Tilstand. Den ærede Ord-